

MÁJ IVOT S KOŤMI - 1.

ÁšterÁ½, 20 zÁiÁ™Á- 2022

MARNÁ• TOUHA PO KOŤSKÁ%oM HÁ~BETÁš NeÁ¾ila jsem nikdy jen s koŤmi a pro konÁ. MoÁ¾nÁj bych byla ÁjÁastnÁj, kdybych skuteÁ•nÁ vÁ›novala konÁ-m vÁjechen svÁj volnÁ½ Á•as, ale bohuÁ¾el to vÁ¾dy nebylo moÁ¾nÁ©. Nebo moÁ¾nÁj bohudÁ-k? Ale Á¾ivot nemÁ-Á¾e bÁ½t jen o konÁ-châ€! MÁjím rÁjda konÁ. ProÁ? To se tÁ•Á¾ko zdÁvodnÁ-. Zdá dila jsem snad lÁjsku ke konÁ-m po svÁ©m dá›dovi? Jmenoval se Jan Korbel, má›l konÁ rÁjd a touÁ¾il ná›jakÁ©ho má-t, ale byl vÁ¾dy pÁ™Á-liÁj chudÁ½, aby si ho mohl dovolit.

Jeho

chalupa, kam jsme Á•asto jezdili s bratry na prÁjzdniny, uÁ¾ivila jen menÁj- zVÁ-Á™ata â€“ drÁbeÁ¾, krÁilÁ-ky, kozu a prase, a jejich chov naopak Á¾ivil rodinu. KÁ-Á by byl luxus â€“ a ponÁ-kÁ tenkrÁit mnoho nebylo, coÁ¾ je Ájkoda; dovedu si radost dá›dy, s chovem aspoÁ jedného ponÁ-ka, pÁ™edstavit. DÁ›da se bohuÁ¾el nedoÁ¾il doby, kdy jsem si jÁj koupila jezdeckÁ©ho konÁ, potÁ›jilo by ho, Á¾e jsem si alespoÁ jÁj sen o koni splnila.

KonÁ›

jsem milovala od nejÁtlejÁj-ho dá›tstvÁ-. Dokonce uÁ¾ v dobÁ›, kdy jsem byla Á°plnÁ½ prcek, kterÁ©ho obalamutili pÁ™i jÁ-dle â€“ to maso je z konÁ-Á•ka, a jÁj â€žkonÁ-Á•kaâ€œ snÁ›dla, protoÁ¾e jsem má›la rÁjda vÁje koŤskÁ©, a byla jeÁjtÁ› hloupÁj na to, Á¾e bych jako milovná-k konÁ- zrovna koninu jÁ-st nemÁ›la!

NejradÁ›j

jsem si hrÁjla s hraÁ•kami â€“ konÁ-ky. V má© pamÁ›ti zÁ-stal Á•ervenÁ½ plastovÁ½ konÁ-k s koleÁky (fungoval i jako odrÁjÁ¾edlo), dá›le Á¾lutÁ½ molitanovÁ½ konÁ-k, kvÁli kterÁ©mu jsem si od maminky vyÁ¾Áj dala koŤÁjrek a pak v ná›m tohoto konÁ-ka vozila má-sto panenky, a rÁznÁ© malÁ© figurky z umÁ›lÁ© hmoty (dvÁ› májím dodnes ve svÁ© sbÁ-rce koŤskÁ½ch figurek).

MojÁ-

prvnÁ- knÁ-Á¾kou, kterou jsem pÁ™eÁ•etla, byla â€žJasavaâ€œ, pÁ™Á-bÁ›h o chlapci, kterÁ½ vychovÁj osiÁ™elÁ© hÁ™Á-bÁ›. ZajÁ-mal mne kaÁ¾dá½ obrÁjzek s konÁ›m, pÁ-seÁ, ve kterÁ© se objevilo slovo kÁ-Á, kÁ-Á bylo jedinÁ©, co jsem umÁ›la namalovat, protoÁ¾e jsem to fakt usilovná› â€žtrÁ©novalaâ€œ.

Na

konÁ› jsme si hrÁjli â€“ se Ájvihadlem má-sto opratÁ- - s bratrem jsme si hrÁjli vlastnÁ- verzi DostihÁ a sÁjzek, kdy jsme malÁ½m figurkÁjím konÁ-kÁ namalovali drÁjhu na Á•tvrtku, a vymÁ½Ájleli jim jmÁ©na, rodokmeny a zapisovali jejich dostihovou kariÁ©ru (kterÁj ovÁjím zÁjvisela na hodech kostkou). StÁ›do konÁ-kÁ jsem dokÁjzala vyrobit z drÁjtkÁ nebo staniolu, pak jsem pro ná› tvoÁ™ila postroje, stÁ›je, ohrady.

HrÁjli

jsem si v blÁ-zkÁ©m lese pochopitelnÁ› takÁ© na indiÁjny a kovboje, milovali jsme Poklad na StÁ™Á-brnÁ©m jezeÁ™e a dalÁjÁ- indiÁjny a takÁ© westery.

SamozÁ™ejmÁ›

jsem touÁ¾ila jezdit na opravdovÁ©m koni a jednou má-t svÁ©ho vlastnÁ-ho. JenÁ¾e celÁ© dá›tstvÁ- to zÁ-stalo jen pouhÁ½m snem. Ná›ji mi konÁ› nepoÁ™Á-dili, a má› nikdy ani nenapadlo, Á¾e by mi konÁ› mohli koupit, nebyly na to penÁ-ze ani prostory. ChtÁ›la

